

СРАВНИТЕЛНО НАБЛЮДЕНИЕ ВЪРХУ ТРАВМАТИЗМА ОТ ЗАГУБАТА ПРИ ПАЦИЕНТИ С ТРАНСПЛАНТАЦИЯ НА ОРГАН И С АМПУТАЦИЯ НА КРАЙНИК

Крумова-Пешева, Р.* , Пешев Х.** , Спасов, Л.*

РЕЗЮМЕ

Загубата на орган е едно от най-тежките житейски събития. Свързано е пряко с темите на депресивитета и траура. В психоаналитичната парадигма всяко психотравматично събитие е съпътствано от сигнална тревожност, която алармира факта на опасността по образа на първородната травма (З. Фройд).

Авторите представят общите характеристики и различията в преживяването на травматизма от загубата на орган при пациенти с ампутация на крайник и при пациенти с чернодробна трансплантация. Клиничното наблюдение включва 10 случая на ампутирани и 12 случая на чернодробно трансплантирани болни.

КЛЮЧОВИ ДУМИ: чернодробна трансплантация, ампутация на крайник, психотерапия.

ВЪВЕДЕНИЕ

Загубата на орган е едно от най-тежките житейски събития. Свързано е пряко с темите на депресивитета и траура. В психоаналитичното мислене всяко психотравматично е съпътствано от сигнална тревожност, която алармира факта на опасността по образа на първородната травма (З. Фройд).

Заплахата от физическо увреждане или смърт провокира страха от загуба на обекта, който е базисен по отношение на психическото функциониране. При явна заплаха за оцеляването страхът от аниhilация доминира психичния апарат на човека. Загубата на част от собственото тяло „събужда“ кастрационната тревога в различните й смисли и измерения.

В клиничната практика се наблюдават редица различия, но и общи характеристики в преживяването на загуба и в справянето с нея при пациенти с ампутация на крайник и при пациенти с чернодробна трансплантация.

*Университетска болница „Лозенец“ – гр. София

**Клиника по съдова хирургия и ангиология – ВМА – гр. София